

ΑΘΑΛΑΡΙΧΟΣ.

Ὅλιγον μὲ φοβίζουσιν
αἱ μυριάδες, αἱ τὴν χρεῖαν ἔχουσαι
τῶν χιλιάδων.

ΧΑΓΑΝΟΣ.

Σύνελθε, μαινόμενε.
Μὴ παροξύνῃς οὕτω τὸν πανίσχυρον,
μὴ τρομερὰ ἐπέλθῃ ἢ ἐκδίκησις.

ΓΟΥΣΔΑΝΑΣΠΑΣ.

Τί τζαμπουνίζεις, μπρὲ γκριαοῦρι, μπουνταλᾶ;
Μή τὸν ἀκοῦς, Χαγάνε. Ἐξῶ βγάλε τον!
Γραικοὶ καὶ ψεῦσται μιᾶς μουντζούρας λέκιασμα.

ΑΘΑΛΑΡΙΧΟΣ.

Οὐδέποτε πρὸς δούλους ἀπευθύνομαι,
ἀλλ' ὁ Χαγάνος, ὅστις ἐπιτρέπει σοι
τὴν γλώσσαν ταύτην, μὲ ὑβρίζει διὰ σοῦ.

Ἀδύνατος ἐνταῦθα ἡ ἀντίστασις,
καὶ ὡς οἱ Πέρσαι οὗτοι βεβαιοῦσί με,
οἰκτρὰς ὑπέστη ἦττας ὁ Ἡράκλειος,
οὐδ' ἐξ αὐτοῦ ὑπάρχει δι' ὑμᾶς ἐλπίς.

ΑΘΑΛΑΡΙΧΟΣ.

Δεινῶς οἱ σύμμαχοί σου ἀπατῶσί σε.
Ἐν μέσῃ τῇ Περσίᾳ ὁ Ἡράκλειος
εἰσδύς, δεκάκις κατετρόπωσεν αὐτούς,
ἀνέσκαψεν ἐκ βάθρων τὴν γενέθλιον
τοῦ Ζωροάστρου, ἀπειλεῖ τὸ Δασταγέρδ,
καὶ πρὸ μικροῦ ἀκόμη ἐξωλόθρευσε
παρὰ τὸν Σάρον τὴν τετάρτην στρατιάν,
ἧς ἀνεδείχθη Στρατηγὸς ὁ Σάρβαρος.

ΓΟΥΣΔΑΝΑΣΠΑΣ.

Ἀκοῦς τί λέει; Σφάζε τον, ἐφέντι μου,
Στὴ σοῦβλα βάλ' τον. Τὰ παῖδια κόψε του!

ΑΘΑΛΑΡΙΧΟΣ.

Πρὸς σέ, Χαγάνε, ἦλθον ὅπως ἴδωμεν
ἂν τῆς εἰρήνης δυνατὴ ἡ τήρησις.
Πλὴν βλέπω ἤδη ὅτι ὅλως μάταιοι
οἱ περαιτέρω λόγοι. Καταλείπω σε,
ἀλλ' ἄκουσον καὶ ταῦτα. Πρὶν ἀφήσω σοι
ὡς ἔρμαιον τοῦ κόσμου τὴν πρωτεύουσαν
ἐκατοντάκις προτιμῶ τὸν θάνατον.
Ἴππέων ἔχω χιλιάδας δώδεκα,